

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI

 WARSZAWA.

Nr. 4.

 1 marca 1932.

T R E Ś Ć :

ROZPORZĄDZENIA:

	Str.
2. Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 lutego 1932 r. wydane w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu i Najwyższą Izbą Kontroli w sprawie zmian w przepisach wykonawczych do pruskiej ustawy depozytowej .	86
3. Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 lutego 1932 r. wydane dla Wydziału Pracy Więźniów Departamentu Karnego w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu i Najwyższą Izbą Kontroli w sprawie czynności rachunkowych i kasowych .	89
4. Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 lutego 1932 r. wydane w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu i Najwyższą Izbą Kontroli w sprawie zmiany paragrafu 26 i 27 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 kwietnia 1928 r., wydanego dla działów pracy więzień w porozumieniu z Ministrem Skarbu, w sprawie kalkulacji kosztów robocizny więźniów .	95

ORZECZENIE TRYBUNAŁU KOMPETENCYJNEGO w sprawie sporu o właściwość między Urzędem Wojewódzkim w Stanisławowie a sądem grodzkim w Bolechowie 96

KOMUNIKATY:

w sprawie ulgi w podatku dochodowym z tytułu nowowzniesionych budowli	98
w sprawie zmiany i uzupełnienia wykazu szkół, w których nauka uprawnia do zwrotu opłat szkolnych w roku 1931/32	99
w sprawie Stowarzyszenia Elektryków Polskich	104

w sprawie częściowej zmiany podziału sądu grodzkiego w Lublinie na rewiry egzekucyjne	104
w sprawie podziału terytorjum sądu grodzkiego w Pabjanicach na rewiry egzekucyjne	105

RUCH SŁUŻBOWY:

Obwieszczenia o wolnych stanowiskach sędziowskich	105
Zmiany w adwokaturze	107

2.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 15 lutego 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu i Najwyższą Izbą Kontroli w sprawie zmian w przepisach wykonawczych do pruskiej ustawy depozytowej.

Na podstawie § 47 ust. 2 pruskiej ustawy depozytowej z dnia 21 kwietnia 1913 r. (Zbiór ustaw pruskich str. 225) w brzmieniu ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. w przedmiocie zmiany powyższej ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 358) zarządzam co następuje:

§ 1. Przepisy wykonawcze z dnia 5 lutego 1914 r. do pruskiej ustawy depozytowej z dnia 21 kwietnia 1913 r. (Dz. urz. pruskiego ministerstwa sprawiedliwości str. 115) w brzmieniu rozporządzeń Ministra Sprawiedliwości, wydanych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu i Najwyższą Izbą Kontroli, z dnia 14 grudnia 1923 r. (Dz. Urz. Nr. 24, poz. 68), z dnia 18 września 1925 r. (Dz. Urz. Nr. 19, poz. 33), z dnia 23 grudnia 1926 r. (Dz. Urz. Nr. 1/1927, poz. 1), z dnia 3 kwietnia 1929 r. (Dz. Urz. Nr. 8, poz. 8) i z dnia 26 lutego 1930 r. (Dz. Urz. Nr. 5, poz. 10), których jednolity tekst został ogłoszony pod pozycją 394 Zbioru rozporządzeń i okólników Ministerstwa Sprawiedliwości, ulegają dalszym następującym zmianom:

1) Ustęp 3 § 4 otrzymuje następujące brzmienie: „3) Pozatem kasy sądów grodzkich są kasami depozytowymi do dyspozycji miejscowych sądów grodzkich, okręgowych i apelacyjnych, jako urzędów depozytowych.”

2) Ustęp 4 § 4 skreśla się.

3) Ustęp 1 § 5 otrzymuje następujące brzmienie:

„1) O ile lokale i urządzenia kasy sądowej nie wystarczają na przechowanie zdeponowanych papierów wartościowych i kosztowności, albo nie dają potrzebnego zabezpieczenia, winny urzędy depozytowe na podstawie szczegółowych postanowień, które wydadzą prezesi sądów apelacyjnych, zarządzić odesłanie zdeponowanych papierów wartościowych i kosztowności do wskazanej w postanowieniu kasy sądowej jako depozytowej, posiadającej odpowiednio zabezpieczone pomieszczenie. Prezesi sądów apelacyjnych winni wymienić szczegółowo owe kasy sądowe, które mają odsyłać depozyty. Mogą oni obowiązek odsyłania ograni-

czyć do tego wypadku, w którym wartość deponowanych mas przekracza pewną kwotę. Z ważnych powodów, w szczególności z powodu wysokiej wartości zdeponowanych mas, może urząd depozytowy nie wymieniony w powyższym szczegółowym postanowieniu i bez specjalnego zarządzenia prezesa sądu apelacyjnego zarządzić odesłanie depozytu na przechowanie do kasy sądowej, wskazanej w szczegółowym postanowieniu, jako upoważnionej do przyjmowania depozytów z innych kas”.

4) W ustępie 2 § 5 skreśla się słowa „do głównej kasy depozytowej lub” oraz słowa „w miejsce jej”.

5) W ustępie 5 § 37-a skreśla się słowa „do głównej kasy depozytowej względnie”.

6) W ustępach 1 i 9 § 39 i ustępie 4 § 53 słowa „do głównej kasy depozytowej w Poznaniu” zastępuje się słowami „do rachuby właściwego sądu okręgowego”, w ustępie zaś 3 § 41, § 41-a, ustępie 1 § 45 i ustępie 3 § 59 w miejsce słów „głównej kasie depozytowej w Poznaniu” wstawia się słowa „rachubie właściwego sądu okręgowego”.

7) W ustępie 2 § 39, ustępie 5 § 40, oraz w ustępach 1, 2 i 3 § 41 tudzież ustępach 1 i 2 § 57 skreśla się słowa „Główna kasa depozytowa i”.

8) W ustępie 4 § 40 słowa „w głównej kasie depozytowej i w kasach sądowych, które wstąpiły w jej miejsce” zastępuje się słowami „w kasach depozytowych, wyznaczonych przez prezesa sądu apelacyjnego (§ 5 ust. 1)”.

9) W ustępie 5 § 40 drugie zdanie otrzymuje następujące brzmienie: „Kasy depozytowe otrzymują poświadczony w ten sposób księgi depozytowe A i B od prezesów właściwych sądów okręgowych, którzy prowadzą kontrolę wydanych ksiąg”.

10) W ustępie 5 § 46 słowa „głównej kasie depozytowej, albo wstępującej w jej miejsce na skutek zarządzenia” zastępuje się słowami „wyznaczonej przez”.

11) W ustępie 2 § 48 słowa „główna kasa depozytowa i te kasy sądowe, które mają systemizowane posady skarbnika i kontrolera” zastępuje się słowami „Kasy depozytowe, wyznaczone przez prezesa sądu apelacyjnego (§ 5 ust. 1)”.

12) W ustępie 3 § 53 w miejsce słów „przynajmniej jedną a w głównej kasie depozytowej przynajmniej dwie nieprzewidziane rewizje” wstawia się słowa „przynajmniej jedną rewizję niespodziewaną”.

13) Rozdział VIII otrzymuje następujący tytuł: „cenzura ksiąg depozytowych i sprawozdania”.

14) W ustępie 1 § 59 i ustępie 1 § 60 początkowe słowa „Główna kasa depozytowa” zastępuje się słowami „Rachuba sądu okręgowego”, a ponadto skreśla się słowa „zarówno poszczególnych kas depozytowych, jak i głównej kasy depozytowej”, „prowadzonej oddzielnie dla każdego okręgu apelacyjnego” tudzież „a mianowicie dla każdego okręgu apelacyjnego oddzielnie”. Ostatnie zaś zdanie tego ustępu skreśla się całkowicie.

15) W §§ 59, 60, 62 i 63 w ustępach oznaczonych liczbą 2 słowa „Główna kasa depozytowa” zastępuje się słowami „prezes sądu okręgowego”.

16) W zdaniu drugim ustępu 3 § 59 słowa „kasa ta względnie, o ile chodzi o wpływy głównej kasy depozytowej, kurator tejsze kasy” zastę-

puje się słowami „Rachuba ta“, a ponadto skreśla się słowa „względnie głównej kasie depozytowej“.

17) W ustępie 4 § 59 i ustępie 3 § 60 skreśla się słowa „zarówno kas sądowych jak i własne“, słowa zaś „Główna kasa depozytowa w składnicy sądu apelacyjnego w Poznaniu“ w powyższych ustępach i ustępie 3 § 63 zastępuje się słowami „się w archiwum sądu okręgowego“.

18) W ustępach 1, 2 i 3 § 61 słowa „Główna kasa depozytowa“ zastępuje się słowami „rachuba sądu okręgowego“, w ustępach zaś 2 „kuratorowi głównej kasy depozytowej“ i 3 „kuratorowi kasy“ zastępuje się słowami „prezesowi sądu okręgowego“, ponadto skreśla się w ustępie 2 słowa „z zawiadomieniem, że wadliwości uważa za usunięte“, a w ustępie 3 — słowa „zawiadamiając ją jednocześnie o treści doniesienia głównej kasy depozytowej“.

19) Ustęp 5 § 61 skreśla się.

20) W ustępie 1 § 62 słowa „Główna kasa depozytowa w Poznaniu“ zastępuje się słowami „rachuba sądu okręgowego“, ponadto skreśla się słowa „a mianowicie dla każdego okręgu apelacyjnego oddzielnie“.

21) W ustępie 1 § 63 słowa „Główna kasa depozytowa“ zastępuje się słowami „rachuba sądu okręgowego“, a ponadto skreśla się koniec tego ustępu, poczynając od słów „a mianowicie“.

22) Paragraf 64 skreśla się.

§ 2. Główna kasa depozytowa przechodzi w stan likwidacji z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Z tym dniem pełnione dotychczas przez główną kasę depozytową czynności, dotyczące depozytów sądów apelacyjnych w Katowicach, Poznaniu i Toruniu, przechodzą na kasy depozytowe sądów grodzkich w Katowicach, Poznaniu i Toruniu.

Główna kasa depozytowa na podstawie ksiąg depozytowych A (wzór Nr. 15 i 16) sporządzi wykazy (wzór Nr. 21) zdeponowanej gotówki według stanu na dzień 1 kwietnia 1932 r. oddzielnie dla każdego z trzech sądów apelacyjnych w Katowicach, Poznaniu i Toruniu; wykazy te przy dołączeniu odpisów odnoszących kont prześle kasom depozytowym sądów grodzkich w Katowicach, Poznaniu i Toruniu i równocześnie spowoduje, aby kasa skarbową w Poznaniu saldo z rachunku sum depozytowych głównej kasy depozytowej przelała w odpowiednich częściach na rachunek sum depozytowych kas depozytowych sądów grodzkich w Katowicach, Poznaniu i Toruniu.

Przechowywane w głównej kasie depozytowej, a składające się z papierów wartościowych, dokumentów i kosztowności, depozyty sądów apelacyjnych w Katowicach, Poznaniu i Toruniu, po zamknięciu odnośnych kont na dzień 1 kwietnia 1932 r., będą przez główną kasę depozytową oddane kasom depozytowym sądów grodzkich w Katowicach, Poznaniu i Toruniu, depozyty zaś, przesłane do głównej kasy depozytowej z innych kas depozytowych (§ 5), — właściwym kasom depozytowym.

Na oddawane depozyty będą sporządzone odpowiednie szczegółowe wykazy.

Po sporządzeniu na podstawie księgi sum niebudżetowych wyciągów za miesiąc marzec 1932 r. oraz zamknięć rachunkowych o obrotach sum depozytowych za okres 1931/32 r. główna kasa depozytowa prześle rachubom sądów okręgowych salda kas depozytowych oraz wykazy zdepo-

nowanych papierów wartościowych i kosztowności według stanu mas z końcem okresu budżetowego 1931/32 r.

Prowadzone dotychczas przez główną kasę depozytową księgi pozostają w archiwum sądu apelacyjnego w Poznaniu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1932 r.

Minister Sprawiedliwości:

Czesław Michałowski

3.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 25 lutego 1932 r.

wydane dla Wydziału Pracy Więźniów Departamentu Karnego w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu i Najwyższą Izbą Kontroli w sprawie czynności rachunkowych i kasowych.

§ 1. Wydział Pracy Więźniów (dalej w skróceniu „Wydział“) pobiera wpływy i pokrywa wydatki z tytułu gospodarki Działów Pracy Więźniów (dalej w skróceniu „Działów“) i Centralnej Apteki Więźniów (dalej w skróceniu „Apteki“).

§ 2. Wpływy Wydziału składają się z wpłacanych przez Działy sum, które powstały jako: zwroty za utrzymanie pracujących dochodowo więźniów, wpłaty na poczet zysków z produkcji, wpłaty na utworzenie funduszu zawodowego kształcenia więźniów, sumy wpłacane przez odbiorców za wykonane przez Działy zamówienia i dochody osiągnięte przez Aptekę ze sprzedaży środków leczniczych i pomocy lekarskich.

§ 3. Z pobieranych wpływów Wydział pokrywa wydatki, związane z eksploatacją i rozwojem Działów i Apteki, oraz część kosztów ogólnych Wydziału, nieobjętą budżetem Ministerstwa Sprawiedliwości.

§ 4. Wydział składa wszelką gotówkę na rachunek bieżący w Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu.

Depozyty i kaucje Wydziału w papierach wartościowych należy przechowywać w Kasie Urzędu Skarbowego.

§ 5. Wydział za zgodą Dyrektora Departamentu Karnego otrzymuje na swoje drobne wydatki zaliczki do wysokości 300 zł, z których wyliczyć się winien przed uzyskaniem zaliczki następnego.

§ 6. Wszelkie wypłaty z rachunku bieżącego w Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu winny być regulowane zapomocą czeków i zleceń wypłaty, wystawianych przez Wydział, a podpisanych przez Dyrektora Departamentu Karnego lub osoby przez niego upoważnione.

Ponadto zlecenia wypłaty, względnie grzbiety i środkowe odcinki czeków kontrasygnuje Naczelnik Wydziału lub jego zastępca.

§ 7. Podstawą do wystawiania zleceń wypłaty winny służyć rachunki, listy płacy i wnioski Wydziału, podpisane przez Naczelnika Wy-

działu i zatwierdzone przez Dyrektora Departamentu Karnego lub ich zastępców.

§ 8. Książki zleceń wypłaty oraz książeczki czekowe winny być przechowywane w zamknięciu, pod osobistą odpowiedzialnością Kierownika buchalterji.

§ 9. Za podstawę do księgowania obrotów Wydziału służą noty memorjałowe, oparte na zleceniach wypłaty, czekach, dowodach przychodowych, nadsyłanych przez Centralną Księgowość Ministerstwa Skarbu, na zawiadomieniach i rachunkach Działów i Apteki, rachunkach dostawców, listach płacy, wnioskach Wydziału, oraz na innych dowodach pisemnych, należycie sprawdzonych.

Noty memorjałowe podpisuje Dyrektor Departamentu Karnego, lub osoby przez niego upoważnione, oraz Kierownik buchalterji.

Noty memorjałowe mogą być zastąpione stemplem, odbitym na wyżej wyszczególnionych dowodach, z podaniem rachunków przeciwnych.

Na notach memorjałowych i dowodach usprawiedliwiających należy zaznaczać kolejny numer pozycji dziennika, względnie numer czeku.

§ 10. Wszystkie noty memorjałowe wraz z dowodami winny być ułożone w kolejności pozycyj dziennika i przechowywane z dnia na dzień w zamknięciu.

§ 11. Wydział prowadzi obrachunki ze Skarbem Państwa z tytułu przyjętych zobowiązań budżetowych w postaci zwrotów za utrzymanie dochodowo pracujących więźniów i zysków z produkcji warsztatów i przedsiębiorstw więziennych.

§ 12. Wydział wpłaca do Skarbu Państwa na odpowiednie paragrafy budżetu Ministerstwa:

- a) miesięcznie (w terminie do 25 każdego miesiąca) tytułem zwrotów za utrzymanie pracujących dochodowo więźniów sumy, wpłacone przez Działy w poprzednim miesiącu,
- b) tytułem zysków z produkcji 1/4 część sumy, przewidzianej w budżecie Ministerstwa na każdy okres obrachunkowy, nie później jak w dniu ostatnim każdego kwartału.

Po dokładnem ustaleniu należnych Skarbowi Państwa zwrotów za utrzymanie pracujących dochodowo więźniów i zysków z produkcji za cały okres obrachunkowy Wydział winien niezwłocznie wpłacić dodatkowo pozostałe należności do Skarbu Państwa.

§ 13. Rachunkowość Wydziału prowadzić należy według zasad podwójnej buchalterji.

Wydział prowadzi następujące księgi:

- 1) Dziennik, obejmujący obroty kasowe i memorjałowe z podaniem rachunków przeciwnych;
- 2) Księgę Główną, podzieloną na rachunki, wymienione w § 19;
- 3) Inwentarz;
- 4) Ogólną księgę bilansów, zawierającą obroty Wydziału, Działów, oraz Apteki;
- 5) Niezbędne księgi pomocnicze.

§ 14. Księgi rachunkowe powinny być oprawione, ponumerowane i poświadczane przez Dyrektora Departamentu Karnego, lub przez jego zastępcę.

Dziennik może być prowadzony na luźnych arkuszach, uprzednio ponumerowanych i oparafowanych, i winien obejmować jeden okres obrachunkowy.

Zamiast ksiąg pomocniczych mogą być prowadzone kartoteki na drukach ściśle numerowanych.

§ 15. Dziennik i dokumenty powinny być przechowywane z dnia na dzień w zamknięciu, w miejscach zabezpieczonych od zniszczenia.

Wszystkie księgi, akta i dokumenty należy przechowywać w Wydziale w ciągu lat dziesięciu.

§ 16. W księgach rachunkowych nie wolno zostawiać pustych, a nieprzekreślonych odstępów, nie wolno w jaki bądź sposób czynić nieczytelnym pierwotnego zapisu.

Wszelkie poprawki mają być robione czerwonym atramentem, omówione i stwierdzone podpisem Kierownika buchalterji. Omyłki, zauważone w księgach rachunkowych po sporządzeniu miesięcznego bilansu brutto, należy prostować zapomocą nowego przebiegowania (storno).

§ 17. Zapisy do ksiąg rachunkowych winny być uskuteczniiane z dnia na dzień bez zaległości.

§ 18. W końcu każdego miesiąca powinno być dokonane podsumowanie obrotów na poszczególnych rachunkach za ubiegły miesiąc i sporządzony miesięczny bilans brutto.

Ogólne sumy miesięcznych obrotów należy wpisywać atramentem.

§ 19. W księdze Głównej należy prowadzić następujące rachunki:

- 1) R-k Bilansu otwarcia,
- 2) R-k Funduszu obrotowego Wydziału,
- 3) R-k Funduszu do dyspozycji Ministra,
- 4) R-k Funduszu zawodowego kształcenia więźniów,
- 5) R-k Ruchomości,
- 6) R-k Centralnej Apteki Więzień,
- 7) R-k Działów Pracy,
- 8) R-k Bieżący w Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu,
- 9) R-k Dłużników i wierzycieli,
- 10) R-k Wyrobów więziennych do sprzedaży,
- 11) R-k Zaliczek zwrotnych,
- 12) R-k Wpłat Działów Pracy,
- 13) R-k Należności Skarbu Państwa,
- 14) R-k Dozoru technicznego elektrowni,
- 15) R-k Rozrachunków międzyokresowych,
- 16) R-k Prowizji,
- 17) R-k Kosztów ogólnych Wydziału,
- 18) R-k Strat i zysków okresu ubiegłego,
- 19) R-k Strat i zysków okresu bieżącego,
- 20) R-k Bilansu zamknięcia.

Inne rachunki w Księdze Głównej mogą być otwierane w miarę potrzeby.

§ 20. Na rachunkach Księgi Głównej, do których nie prowadzi się ksiąg pomocniczych, zapisy powinny zawierać szczegółową treść obrotu; natomiast na innych rachunkach należy wymieniać tylko rachunki przeciwstawne Księgi Głównej.

§ 21. Do rachunków Księgi Głównej, wskazanych w § 19 pod punktami: 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12 i 17 prowadzić należy księgi pomocnicze.

Księgę pomocniczą do rachunku Ruchomości stanowi szczegółowa Księga Inwentarzowa (wzór Nr. 17 do § 30 poz. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości, wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Najwyższą Izbą Kontroli, w sprawie przepisów rachunkowo-kasowych dla działów pracy więzień — Zbiór systematyczny rozporządzeń i okólników Ministra Sprawiedliwości, poz. 547) z podziałem na grupy i na odpowiadające konta według rodzaju przedmiotów.

W księdze pomocniczej do rachunku Kosztów ogólnych Wydziału należy wyodrębnić:

- a) wydatki osobowe i
- b) wydatki rzeczowe, według ich rodzajów.

W księdze pomocniczej do rachunków Wpłat Działów Pracy należy wyodrębnić subkonta:

- a) zwroty za utrzymanie pracujących dochodowo więźniów, oraz
- b) udział Skarbu Państwa w zyskach z produkcji.

Księga pomocnicza do rachunku Apteki winna zawierać subkonta, odpowiadające rachunkom majątkowym i wynikowym Apteki.

§ 22. Księgowanie na rachunkach Księgi Głównej należy uskutecznić w sposób następujący:

1) Rachunek Bilansu otwarcia uznaje się za aktywa i obciąża za pasywa na podstawie bilansu zamknięcia za poprzedni okres obrachunkowy.

2) Rachunek Funduszu obrotowego Wydziału uznaje się pozostałością czystego zysku Apteki, a obciąża za ewentualne straty Apteki.

3) Rachunek Funduszu do dyspozycji Ministra uznaje się odsetkami, obliczonymi od czystych zysków Działów w myśl rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości o nagrodach dla funkcjonariuszów państwowych za wybitną działalność organizacyjną i przemysłowo-handlową dla działów pracy oraz dla więźniów, zatrudnionych pracą dochodową (Zbiór systematyczny rozporządzeń i okólników Ministra Sprawiedliwości, poz. 557), a obciąża sumami, wypłaconymi z tego funduszu tytułem nagród dla personelu Departamentu Karnego względnie personelu więziennego.

4) Rachunek Funduszu zawodowego kształcenia więźniów uznaje się sumami, wpłaconymi przez Działy, przypadającymi na ten cel z obliczeń kosztów robocizny więźniów, a obciąża sumami, wypłaconymi z tego funduszu na cele penitencjarne.

5) Rachunek Ruchomości obciąża się kosztami nabycia wszelkich ruchomości, a uznaje za wszelkie ubytki według cen nabycia.

Straty, wynikające z ubytku ruchomości, przenosi się na ciężar rachunku kosztów ogólnych Wydziału.

6) Rachunek Centralnej Apteki Więzień obciąża się z początkiem okresu obrachunkowego wszystkimi aktywami Apteki (na dobro rachunku Bilansu otwarcia Wydziału), oraz wszelkimi wydatkami w związku z prowadzeniem Apteki, a uznaje się z początkiem okresu obrachunko-

wego wszystkimi pasywami Apteki (na ciężar rachunku Bilansu otwarcia Wydziału), oraz wszelkimi wpływami Apteki.

W końcu okresu obrachunkowego salda rachunków majątkowych Apteki przenosi się na rachunek Bilansu zamknięcia Wydziału, salda zaś rachunków wynikowych na rachunek Strat i zysków Wydziału.

7) Rachunek Działów Pracy obciąża się: sumami przekazanych przez Wydział zaliczek, wartością majątku przekazanego przez Działy innych więzień lub sumami zobowiązań, przejętych przez Działy innych więzień, za wydatki Wydziału, nie objęte budżetem Ministerstwa, w stosunku procentowym do czystych zysków Działów i wszelkimi wydatkami, poczynionymi przez Wydział na rachunek Działów, — a uznaje się: sumami zwrotów zaliczek, wartością wyrobów, wykonanych na rachunek Wydziału, wartością majątku przekazanego Działom innych więzień lub sumą przejętych zobowiązań i wszelkimi wydatkami, poczynionymi przez Działy na rachunek Wydziału.

8) Rachunek Bieżący w Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu obciąża się sumami wpłaconymi, a uznaje sumami, podniesionymi z tego rachunku.

9) Rachunek Dłużników i wierzycieli obciąża się sumami, wypłaconymi dostawcom, lub należnymi od odbiorców, a uznaje należnościami dostawców i wpłatami odbiorców.

Rachunek ten zamyka się oddzielnymi saldami debetowymi i kredytowymi.

10) Rachunek Wyrobów więziennych do sprzedaży obciąża się na dobro rachunku Działów za wyroby nadesłane do sprzedaży po cenach sprzedażnych, a uznaje za wyroby sprzedane po tychże cenach na ciężar rachunku Bieżącego w Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu, względnie rachunku Dłużników i wierzycieli.

11) Rachunek Zaliczek zwrotnych obciąża się wypłaconymi zaliczkami na pobory i na wyjazdy służbowe urzędników kontraktowych, oraz na inne wydatki Wydziału, a uznaje zwrotami zaliczek, względnie usprawiedliwionymi wydatkami na koszty podróży i inne potrzeby Wydziału.

Do rachunku tego prowadzi się księgę pomocniczą, podzieloną na konta imienne.

12) Rachunek Wpłat Działów Pracy uznaje się sumami, wpłaconymi przez Działy na rachunek bieżący Wydziału w Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu z tytułu zwrotów za utrzymanie pracujących dochodowo więźniów i należnej Skarbowi Państwa części zysku z produkcji, a obciąża się sumami, przypadającymi Skarbowi Państwa z tychże tytułów.

13) Rachunek Należności Skarbu Państwa uznaje się sumami, należnymi Skarbowi Państwa z tytułu zwrotów za utrzymanie pracujących dochodowo więźniów i udziału w zyskach z produkcji, a obciąża wszelkimi wpłatami do Skarbu Państwa z tychże tytułów.

14) Rachunek Dozoru technicznego elektrowni uznaje się przewidzianymi odsetkami od opłaty, pobieranej od Działów gospodarczych więzień za dostarczoną energię elektryczną, a obciąża sumami wypłaconych premij kierownikowi elektrowni więziennych, kosztami wyjazdów tegoż kierownika w sprawach, związanych z dozorem technicznym, i wszelkimi innymi wydatkami, wynikającymi z prowadzenia elektrowni.

15) Rachunek Rozrachunków międzyokresowych obciąża się lub uznaje wydatkami, względnie wpływami, dotyczącymi innych okresów, i zamyka się oddzielnymi saldami debetowymi i kredytowymi.

Z początkiem nowego okresu salda przenosi się na właściwe rachunki.

16) Rachunek Prowizji obciąża się za wypłacone, względnie zapisane na dobro rachunku Dłużników i wierzycieli prowizję, a uznaje w końcu okresu za salda, przeniesione na rachunek Kosztów ogólnych Wydziału, względnie na rachunek Działów.

17) Rachunek Kosztów ogólnych Wydziału obciąża się wszystkimi wydatkami, nieobjętymi budżetem Ministerstwa, a uznaje zwrotami z tego tytułu.

W końcu okresu obrachunkowego saldo rachunku Kosztów ogólnych Wydziału przenosi się na rachunek Strat i zysków okresu bieżącego.

18) Rachunek Strat i zysków okresu ubiegłego uznaje się z początkiem okresu obrachunkowego za zyski Apteki, a obciąża za straty Wydziału, względnie Apteki, według bilansu zamknięcia za okres ubiegły.

Salda tego rachunku w ciągu okresu bieżącego przenosi się na właściwe rachunki.

19) Rachunek Strat i zysków okresu bieżącego uznaje się za zyski Apteki, a obciąża za straty Apteki i Wydziału.

Saldo tego rachunku przenosi się na rachunek Bilansu zamknięcia.

20) Rachunek Bilansu zamknięcia obciąża się za aktywa, a uznaje za pasywa według sald rachunków majątkowych Księgi Głównej.

Inwentarz.

§ 23. Księgę „Inwentarz”, przewidzianą w § 13 niniejszych przepisów, sporządza się na podstawie spisu inwentarza, dokonanego w ostatnim dniu okresu obrachunkowego.

Do księgi tej wpisuje się stan czynny i stan bierny Wydziału po dokładnym sprawdzeniu i porównaniu stanu faktycznego majątku z pozostałością ksiąg rachunkowych, i po uwzględnieniu braków lub nadwyżek.

Księga „Inwentarz” powinna być ponumerowana karta za kartą i oprowazona, oraz oparafowana przez Dyrektora Departamentu Karnego.

§ 24. Inwentarz, bilanse brutto i netto, oraz rachunek Strat i zysków podpisuje Naczelnik Wydziału i Kierownik buchalterji, którzy są odpowiedzialni za ich zgodność.

Sprawdzanie i uzgadnianie bilansów.

§ 25. Miesięczne bilanse Działów, oraz sprawozdania miesięczne z obrotów Działów, nieprowadzących księgowości podwójnej, Wydział sprawdza i uzgadnia za swemi danemi i w razie niezgodności zarządza wyrównanie rachunków.

Na podstawie miesięcznych sprawozdań Działów, nieprowadzących podwójnej księgowości, Wydział sporządza bilans surowy ogólny dla tych Działów. Bilans ten łącznie z bilansami surowymi Działów, prowadzących podwójną księgowość, oraz własnym bilansem Wydział wpisuje do Księgi bilansów i sporządza ogólny bilans miesięczny brutto.

Sporządzanie zamknięć i składanie sprawozdań.

§ 26. Po otrzymaniu od Działów rocznych bilansów brutto i netto z rachunkami Strat i zysków, oraz po ich sprawdzeniu i wpisaniu bilan-

sów do Księgi bilansowej, Wydział sporządza ogólny bilans roczny brutto i netto.

W trzy i pół miesiąca po okresie sprawozdawczym Wydział przesyła do Najwyższej Izby Kontroli w dwóch egzemplarzach i do Ministerstwa Skarbu w czterech egzemplarzach:

- 1) zestawienie rocznych bilansów brutto i netto,
- 2) zestawienie rachunków Strat i zysków,
- 3) projekt podziału czystego zysku.

§ 27. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1932 roku.

Minister Sprawiedliwości:
Czesław Michałowski

4.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 25 lutego 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu i Najwyższą Izbą Kontroli w sprawie zmiany paragrafu 26 i 27 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 kwietnia 1928 r., wydanego dla działów pracy więzień w porozumieniu z Ministrem Skarbu, w sprawie kalkulacji kosztów robocizny więźniów.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 kwietnia 1928 r., wydane dla działów pracy więzień w porozumieniu z Ministrem Skarbu, w sprawie kalkulacji kosztów robocizny więźniów (Zbiór systematyczny rozporządzeń i okólników Ministra Sprawiedliwości, poz. 549) ulega zmianom następującym:

§ 1. § 26 powyższego rozporządzenia otrzymuje brzmienie następujące: „Należne Skarbowi Państwa sumy, z tytułu zwrotu kosztów utrzymania zatrudnionych dochodowo więźniów — więzienia obowiązane są wpłacać w terminie do dnia 15 następnego miesiąca, za pośrednictwem urzędów pocztowych, względnie oddziałów Poczтовой Kasy Oszczędności, na konto czekowe 30400 Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu w Poczтовой Kasie Oszczędności w Warszawie dla przerachowania na rachunek bieżący Nr. 12 Wydziału Pracy Więźniów w Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu”.

§ 2. § 27 powyższego rozporządzenia otrzymuje brzmienie następujące: „Wpłaty sum: z tytułu należnych Skarbowi Państwa zwrotów kosztów utrzymania zatrudnionych dochodowo więźniów, z tytułu minimalnych zysków, oraz sum przeznaczonych na fundusz zawodowego kształcenia więźniów — mają być dokonywane na rachunek bieżący Nr. 12 Wydziału Pracy Więźniów w Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu na oddzielnych blankietach nadawczych. O każdej z tych wpłat należy w dniu wpłaty przesyłać do Ministerstwa Sprawiedliwości oddzielne zawiadomienia według zamieszczonego poniżej wzoru — załącznik Nr. 1. W zawiadomieniach tych podawać należy dokładnie tytuły wpłat i miesiące, za które należne sumy zostały wpłacone”.

§ 3. Wzory Nr. 3 i 4 zawiadomień o wpłatach, dołączone do wyżej przytoczonego rozporządzenia, uchyla się.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1932 roku.

Minister Sprawiedliwości:
Czesław Michałowski

Załącznik Nr. 1.

Wzór zawiadomienia o dokonanej wpłacie.

(nazwa urzędu)

Do
Ministerstwa Sprawiedliwości Departament Karny
Wydział Pracy Więźniów.

R A P O R T.

Donoszę Ministerstwu Sprawiedliwości, że w dniu
wpłacono w urządzie pocztowym (oddziale P. K. O.) w
na konto czekowe 30400 Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu
w P. K. O. w Warszawie dla przerachowania na rachunek bieżący Nr. 12
Wydziału Pracy Więźniów w Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu
sumę zł.

tytułem należności
za miesiąc 19

(podpis)

ORZECZENIE TRYBUNAŁU KOMPETENCYJNEGO

w sprawie sporu o właściwość między Urzędem Wojewódzkim w Stanisławowie a sądem grodzkim w Bolechowie.

Trybunał Kompetencyjny w składzie:

Przewodniczący: Prezes Bolesław Pohorecki

Sędziowie: Pierwszy Prezes N. T. A. Dr. R. Różycki

Dr. Tadeusz Bresiewicz

Dr. Kamil Stefko

Dr. Zygmunt Cybichowski

Jan Dembiński

Wacław Kinel

przy udziale Sekretarza: Jana Rudzińskiego,
po przeprowadzonej w dniu 10 grudnia 1931 r. rozprawie w sporze o właściwość między Urzędem Wojewódzkim w Stanisławowie a sądem grodzkim w Bolechowie, wytoczonym przez Dyрекcję Lasów Państwowych we Lwowie w sprawie doniesienia o szkodzie lasowej przeciw Wasylowi Szmedze w Polanicy, o zabranie 11 mp. łupek bukowych wartości 35 zł 20 gr.

a to po wysłuchaniu sprawozdania —
uznaje, że właściwym do rozstrzygnięcia w sprawie niniejszej jest sąd powszechny, uchyla uchwałę sądu grodzkiego w Bolechowie z dnia 6 maja 1930 r. IV. Ko. 145/30, o ile dotyczy Wasyła Szmege w Polanicy, i przekazuje sprawę sądowi grodzkiemu w Bolechowie do dalszego postępowania.

UZASADNIENIE.

Nadleśnictwo w Polanicy wniosło do sądu powiatowego w Bolechowie doniesienie przeciw Wasylowi Szmedze w Polanicy, o to, że dnia 28 stycznia 1930 r. miał w lesie skarbowym zabrać 11 mp. łupek bukowych wartości 35 zł 20 gr. Sąd powiatowy był jednak zdania, że czyn powyższy nosi tylko znamiona przekroczenia lasowego z § 60 ustawy lasowej; dlatego postanowieniem z dnia 6 maja 1930 r. IV. Ko. 145/30 uznał się niewłaściwym w tej sprawie i przesał doniesienie Starostwu Powiatowemu w Dolinie, jako właściwemu do orzekania w sprawach o przekroczenia leśne. Tem samym postanowieniem zawiadomił o swem zarządzeniu Nadleśnictwo w Polanicy; postanowienie zostało Nadleśnictwu doręczone dnia 9 maja 1930 r. i z przyczyny niewniesienia środka prawnego urosło w moc prawną.

Starostwo w Dolinie uważało się jednak również za niewłaściwe do orzekania i w sierpniu 1930 r. zwróciło te akta odręcznie sądowi powiatowemu w Bolechowie; ostatni pismem z dnia 11 sierpnia 1930 r. IV. Ko. 299/30 odesłał te akta napowrót Starostwu. Wówczas Starostwo powiatowe w Dolinie postanowieniem z dnia 14 grudnia 1930 r. Nr. 3253/La/30 zwróciło doniesienie Nadleśnictwu w Polanicy z oznajmieniem, że uznaje się niewłaściwym do orzekania w tej sprawie, gdyż czyn karygodny opisany w doniesieniu podlega ukaraniu przez sądy powszechne. Nadleśnictwo w Polanicy zaskarżyło orzeczoną niewłaściwość Starostwa do Urzędu Wojewódzkiego w Stanisławowie, które atoli orzeczeniem z dnia 16 lutego 1931 r. A. A. 4979/La/30 nie uwzględniło odwołania i zatwierdziło zaskarżone postanowienie, uznając, że czyn sprawcy szkody jest kradzieżą w myśl § 460 kod. kar. i nie da się podciągnąć pod przepis § 60 ustawy lasowej. Wskutek tego orzeczenie Starostwa w Dolinie stało się prawnym.

Wobec ujemnego sporu o właściwość Dyrekcja Lasów Państwowych we Lwowie pismem z dnia 9 kwietnia 1931 r. G. 1. IX. 5/9 przedłożyła sprawę Trybunałowi Kompetencyjnemu, celem rozstrzygnięcia, która władza jest właściwa do załatwienia doniesienia o szkodzie leśnej.

Trybunał Kompetencyjny rozważył co następuje:

Właściwość władzy powołanej do osądzenia zarzutu, uczynionego Wasylowi Szmedze zależy od rozstrzygnięcia pytania, czy czyn przedstawiony w doniesieniu mieści w sobie znamiona przestępstwa z §§ 171 i nast. lub 460 kod. kar., czy też tylko znamiona przekroczenia leśnego z § 60 ustawy lasowej z dnia 3 grudnia 1852 r. L. 250 D. P. P. Kodeks Karny (§ 171) uznaje za kradzież, jeżeli ktoś dla własnej korzyści zabiera z cudzego posiadania, a bez zezwolenia posiadacza obcą rzecz ruchomą. Określenie to jest tak obszerne, że nawet zabranie drobnego przedmiotu z ziemi w lesie podpadałoby pod pojęcie kradzieży, gdyby mogła być mowa o jakiej szkodzie, wyrządzonej własności lasu i o korzyści tego, który rzecz zabrał. Dlatego też ustawa lasowa, nie chcąc pozostawić bez ochrony nawet tych nieznacznych przedmiotów własności leśnej, wprowadziła

w § 60 cały szereg przekroczeń leśnych, jak zbieranie patyków, odłamków i trzasek, obcinanie gałęzi, prętów i kijów, zbieranie drobnych krzewów, korzeni, ściółki, liści i trawy. Przedmioty te przedstawiają drobną tylko wartość, a nawet są często bez wartości, gdy właściciel nie może ich spieniężyć; mogłoby jednak ich zbieranie uszczuplić własność lasu, gdyby czynu dopuszczano się wiele osób.

Nie można jednak przeoczyć, że i te czyny w myśl § 60 ustawy lasowej należy tylko wówczas karać jako przekroczenie leśne, jeżeli nie podpadają pod zastosowanie powszechnej ustawy karnej. Nie można także pominąć, że takie samo zastrzeżenie mieści się w §§ 59 i 68 ustawy lasowej. Z powyższego, jak nie mniej z wyliczenia, objętego § 60 wynika, że nawet zbieranie gałęzi uschłych, trawy i ściółki, jeżeli nastąpiło w większej ilości, i zabrany przedmiot przedstawia niecałkiem drobną wartość pieniężną, stanowi przestępstwo karne, podlegające pod orzecznictwo sądowe; wynika również, że będzie przestępstwem karnym, podlegającym orzecznictwu sądowemu, zabranie drzewa ściętego przez właściciela, a tembardziej drzewa obrobionego. Droga postępowania sądowego jest regułą przy naruszeniu własności leśnej, a orzecznictwo władzy administracyjnej wyjątkiem, którego nie można dowolnie rozszerzać.

W świetle tego wyводу musi się dojść do wniosku, że czyn zarzucony Wasyłowi Szmedze w Polanicy według treści doniesienia nosi znamię przestępstwa zagrożonego karą w powsz. ustawie karnej i podlegającego orzecznictwu sądowemu. Chodzi tu bowiem o łupki bukowe, stanowiące materiał częściowo obrobiony, a przeznaczony do sprzedaży, służący do wyrobu klepek na beczki. Sprawca zabrał nietylko drzewo w lesie wyrosłe, ale już obrobione, zabrał owoc gospodarki leśnej i włożonej w nią pracy.

Z tych przyczyn Trybunał Kompetencyjny uznał, że władzą właściwą do rozpoznania doniesienia jest sąd powszechny, i orzekł zgodnie z art. 23 ustęp 4 ustawy o Tryb. Komp. z 25/11. 1925. Poz. 897 Dz. U. R. P.

K O M U N I K A T

w sprawie ulgi w podatku dochodowym z tytułu nowowzniesionych budowli.

Do wiadomości wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa wślad za komunikatem, ogłoszonym w Nr. 14 str. 353 Dz. Urzęd. za 1930 r.

Ministerstwo Skarbu, Warszawa, dnia 1 lutego 1932 r. L. D. VII. 1546/I/32. Do wszystkich władz centralnych. Wedle okólnika tutejszego do władz centralnych z dnia 17 czerwca 1930 r. L. D. V. 3951/2/30 w sprawie ulg w podatku dochodowym dla nowowznoszonych budynków mieszkalnych (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 19 poz. 356) władze administracyjne mają obowiązek, na życzenie odnośnych funkcjonariuszów, wystawiać zaświadczenia, stwierdzające wysokość wypłaconych w ciągu roku, za który ulga się należy, wynagrodzeń służbowych z wyszczególnieniem kwot **wynagrodzeń wypłaconych i opodatkowanych** w poszczególnych okresach wypłaty.

W myśl okólnika do izb skarbowych z dnia 5 stycznia 1932 r. L. D. V. 4891/2 w sprawie ulg z tytułu nowowzniesionych budowli dla członków

spółdzielni (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 2 poz. 44), omawiane ulgi mają zastosowanie także do osób, które za pośrednictwem spółdzielni mieszkaniowych lub budowlano-mieszkaniowych budują domy mieszkalne.

Z uwagi na trudności, które mogą powstać we władzach przy wystawianiu odnośnych zaświadczeń funkcjonariuszom państwowym, a to z postanowieniami § 50 Przepisów rachunkowo-kasowych, Ministerstwo Skarbu zgadza się w drodze wyjątku, aby zaświadczenia te wystawiane były bez wyszczególnienia dat oraz pozycji dziennika przychodu, pod którymi zapisane zostały na przychód kwoty potrącone z uposażeń służbowych tytułem podatku dochodowego.

K O M U N I K A T

w sprawie zmiany i uzupełnienia wykazu szkół, w których nauka uprawnia do zwrotu opłat szkolnych w roku 1931/32.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz Komisji Kodyfikacyjnej.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zakomunikowało następujące pismo z dnia 9 grudnia 1931 r. Nr. B. P.-6910/31, z załączeniem wykazu:

Powołując się na punkt I okólnika Pana Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 września 1925 r. Nr. 95/14604, oraz nawiązując do okólnika z dnia 24 czerwca 1931 r. Nr. I. Pr. 4864/31 ogłoszonego w Monitorze Polskim z dn. 24 lipca 1931 r. Nr. 168 podaję do wiadomości, zmiany i uzupełnienia wykazu szkół prywatnych, w których nauka uprawnia w roku szk. 1931/32 do zwrotu opłat szkolnych w myśl ustępu trzeciego art. 10 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) względnie art. 6 § 1 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107).

Z A Ł A C Z N I K

do okólnika Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 9 grudnia 1931 r. Nr. BP-6910/31.

W wykazie szkół prywatnych, w których nauka uprawnia w roku szkolnym 1931/32 do zwrotu opłat szkolnych, podanym do wiadomości okólnikiem Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dn. 24 czerwca 1931 r. Nr. I-PR-4864/31, a ogłoszonego w Monitorze Polskim z dn. 24 lipca 1931 r. Nr. 168 należy:

A) skreślić:

W dziale I „Szkoly Średnie Ogólnokształcące“.

a) Województwo krakowskie.

poz. 10. Kraków. Gimn. męskie im. św. Franciszka Salezego ks. ks. Salezjanów — pełne prawa
oraz zmienić kolejność numeracji następujących pozycji.

W dziale III „Szkoły zawodowe“.**B. Województwo kieleckie.**

poz. 28. Radom. Szkoła Zawodowa Przemysłowo-Handlowa Żeńska im. M. Rodziewiczówny,
oraz zmienić kolejność numeracji następnych pozycji.

C. Województwo krakowskie.

poz. 2. Grybów. Szkoła Zawodowa Żeńska T-wa Szkoły Zawodowej,
oraz zmienić kolejność numeracji następnych pozycji.

D. Województwo lubelskie.

poz. 4. Hrubieszów. Średnia Szkoła Zawodowa Żeńska Wydziału Powiat. Sejmiku,
oraz zmienić kolejność numeracji następnych pozycji.

F. Województwo łódzkie.

poz. 4. Kalisz. 2-letnia Szkoła Handlowa Męska T-wa „Jabne“;
poz. 7. Koluszki. Szkoła Przemysłowo-Handlowa Żeńska P. M. S.,
oraz zmienić kolejność numeracji następnych pozycji.

L. Województwo śląskie.

poz. 4. Katowice. Wojewódzka Szkoła Budownictwa,
poz. 7. Katowice. Wojewódzka Szkoła Mechaniczna i Hutnicza,
oraz zmienić kolejność numeracji następnych pozycji.

b) d o d a ć:

W dziale I „Szkoły średnie ogólnokształcące“.**K. Województwo poznańskie.**

jako poz. 9. Marszałki. „Gimnazjum męskie im. Św. Franciszka Salezego ks. ks. Salezjanów“ — pełne prawa,
oraz zmienić kolejność numeracji następnych pozycji.

W dziale II „Zakłady kształcenia nauczycieli“.**B. Województwo krakowskie.**

jako poz. 11. Kraków. „Prywatne seminarjum nauczycielskie żeńskie P. P. Prezentek im. A. Asnyka“,
oraz zmienić kolejność numeracji następnych pozycji.

W dziale III „Szkoły zawodowe“.**C. Województwo krakowskie.**

jako nową pozycję 8. Kraków. „Szkoła Średnia Zawodowa Żeńska Zgromadzenia PP. Kanoniczek“,

jako pozycję 17. Kraków. 2-letni Instytut Administracyjno-Gospodarczy,
oraz zmienić kolejność numeracji następnych pozycji.

E. Województwo lwowskie.

jako nową pozycję 38. Lwów. Szkoła rzemieślnicza żeńska spółdzielni „Trud“.

L. Województwo śląskie.

jako pozycję 16. Mysłowice. Szkoła Przemysłowo-Rzemieślnicza im. Prymasa Hłonda.

N. Województwo warszawskie.

jako nową pozycję 6a. Kutno. Żeńska Szkoła Zawodowa Związku Pracy Obywatelskiej Kobiet,
jako pozycję 12. Otwock. 3-klas. Szkoła Koedukacyjna Handlowa L. Urbana,
oraz zmienić kolejność numeracji następnych pozycji.

Miasto stoł. Warszawa.

jako nową pozycję 43. Warszawa. Jednoroczna Szkoła Przystosowania Kupieckiego dla dziewcząt Związku Pracy Obywatelskiej Kobiet.

W dziale IV „Szkoły artystyczne“.**A. Szkoły muzyczne i rytmoplastyczne.****c) Województwo krakowskie.**

jako nową pozycję 4. Tarnów. Filja Instytutu Muzycznego w Krakowie.

g) Województwo poznańskie.

jako pozycję 4. Poznań. Szkoła Muzyczna im. F. Chopina,
oraz zmienić kolejność numeracji następnych pozycji.

B. Szkoły sztuk plastycznych.**a) Województwo krakowskie.**

jako nową pozycję 4. Kraków. Szkoła Studium Malarstwa i Rysunku Jerzego Fedkowicza.

c) z m i e n i ć:

W dziale I „Szkoły średnie ogólnokształcące“.**B. Województwo kieleckie.**

pozycję 18. Ostrowiec n/Kam. Gimnazjum żeńskie T-wa Opieki nad Średnią Szkołą Żeńską — niepełne prawa,
n a:
Ostrowiec n/Kam. Gimnazjum żeńskie im. Stanisława Staszica, T-wa Opieki nad Średn. Szk. Żeńską — niepełne prawa.

- pozycję 22. Skarżysko-Kamienna. Gimnazjum Koeduk. Komitetu Obywatelskiego — niepełne prawa,
n a:
Skarżysko - Kamienna. Gimnazjum Koeduk. im. Augusta Witkowskiego — niepełne prawa.

E. Województwo lwowskie.

- poz. 6. Drohobycz. II Gimn. żeńskie im. H. Sienkiewicza Polsk. T-wa Pryw. Gimn. żeńsk. im. H. Sienkiewicza w Drohobyczu — niepełne prawa,
poz. 6. Drohobycz n a:
II Gimn. żeńskie im. H. Sienkiewicza Polsk. T-wa Pryw. gimn. żeńsk. im. H. Sienkiewicza w Drohobyczu (koedukacja kl. I i II) — niepełne prawa.

G. Województwo nowogródzkie.

- poz. 1. Baranowicze. Gimn. koeduk. Walentyny Szulickiej — pełne prawa,
n a:
Gimn. koeduk. im. Królowej Barbary Radziwiłłówny — pełne prawa.

K. Województwo poznańskie.

- poz. 19. (w poprzedniej numeracji jako poz. 18) Żnin. Miejskie gimnazjum męskie im. Braci Śniadeckich — niepełne prawa,
n a:
Żnin. Miejskie gimn. męskie im. Braci Śniadeckich (koeduk. od I-III) — niepełne prawa.

M. Województwo tarnopolskie.

- poz. 7. Tarnopol. Gimn. żeńskie T-wa „Ridna Szkoła“ U. T. P. — niepełne prawa,
n a:
Gimn. żeńskie T-wa „Ridna Szkoła“ U. T. P. (koeduk. od kl. I-III) — niepełne prawa.

N. Miasto stoł. Warszawa.

- poz. 46. Warszawa. Gimn. żeńskie Zofji Sierpińskiej — niepełne prawa,
n a:
Gimn. żeńskie, założone przez Zofję Sierpińską T-wa Szkolnego pod w. św. Zofji — niepełne prawa,
poz. 53. Warszawa. Gimn. żeńskie T-wa Szkół Prywatn. — niepełne prawa,
n a:
Gimn. żeńskie T-wa Szkół Pracy — niepełne prawa.

O. Województwo warszawskie.

- poz. 17. Sochaczew. Gimn. koeduk. Wydz. Powiat. Sejmiku Sochaczewskiego — niepełne prawa,
n a:
Sejmikowe Gimn. koeduk. im. Fr. Chopina — niepełne prawa,

- poz. 22. Włocławek Gimn. żeńskie Stow. „Oświata i Wychowanie“ — pełne prawa,
n a:
Gimn. żeńskie SS. Urszulanek „Oświata i Wychowanie“ — pełne prawa.

P. Województwo wileńskie.

- poz. 12. Wilno. Liceum żeńskie im. św. Scholastyki Zgrom. PP. Benedyktynek pełne prawa,
n a:
Gimn. żeńskie im. św. Scholastyki Zgromadzenia PP. Benedyktynek — pełne prawa.

W dziale III „Szkoły zawodowe“.

A. Województwo białostockie.

- poz. 5. Łomża. Szkoła Rzemiosł Chrześc. T-wa Szkoły Rzemiosł,
n a:
Żeńska Szkoła Zawodowa Związku Pracy Obywatelskiej Kobiet.

B. Województwo kieleckie.

- poz. 7. Częstochowa. Żeńska 7 kl. Szkoła Przemysłowo - Handlowa Zgrom. SS. Zmartwychwstania Pańskiego,
n a:
Szkoła Przem. - Handlowa Żeńska SS. Zmartwychwstania Pańskiego,
poz. 25. Radom. Średnia Szkoła Chemiczno - Garbarska T-wa Popierania Wiedzy Garbarskiej,
n a:
Średnia Szkoła Chemiczno - Garbarska T - wa Popierania Wiedzy Chemiczno - Garbarskiej,
poz. 28. (poprzednio poz. 29) Radom. 3-kl. Męska Szk. Handlowa Stow. Kupców Polskich,
n a:
3-kl. Męska Szk. Handl. Stow. Kupców Polskich z 4-tą kl. specjalną o kierunku kolejowo - eksploatacyjnym.

H. Województwo poleskie.

- poz. 3. Brześć n/Bugiem. Miejska Szkoła Rzemieślnicza,
n a:
Szkoła Rzemieślniczo - Przemysłowa Poleskiego T-wa Oświaty Zawodowej.

I. Województwo pomorskie.

- poz. 2. Działdowo. Szkoła Rzemieślnicza T-wa Szkół Rzemieślniczych,
n a:
Szkoła Rzemieślnicza T-wa Szkoły Rzemieślniczej.

P. Województwo śląskie.

- poz. 5. (poprzednio poz. 6). Katowice. Wyższy Kurs Handlowy T-wa Szerzenia Wiedzy Handlowej w Katowicach,
n a:
2-letnia Szkoła ekonom. Handlowa. T-wa Szerzenia Wiedzy Handlowej w Katowicach.

P. Województwo wołyńskie.

- poz. 8. Ostróg. Szkoła Rzemieślnicza Stolarska i Kołodziejsko - Kowalska P. M. S.
n a:
Ostróg. Szkoła Rzemieślnicza Stolarska i Kołodziejsko - Kowalska P. M. S.

K O M U N I K A T

w sprawie Stowarzyszenia Elektryków Polskich.

Stowarzyszenie Elektryków Polskich (Polski Komitet Elektryczny) opracowało i wydało „Przepisy budowy i ruchu urządzeń elektrycznych”, które poza szczegółową częścią techniczną, normują warunki bezpieczeństwa urządzeń elektrycznych, w tym zakresie są uznane przez ogół fachowców i z tego względu posiadają pierwszorzędne znaczenie przy ocenie odpowiedzialności cywilnej jak i karnej za wypadki czy to porażeń elektrycznych czy też pożarów, powstałych w związku z działalnością urządzeń elektrycznych.

Ponadto Stowarzyszenie Elektryków Polskich zobowiązało się na żądanie sądów wskazywać osoby, które ze względu na swą wiedzę, doświadczenie zawodowe i inne kwalifikacje nadają się w pierwszym rzędzie do pełnienia obowiązków biegłych sądowych w zakresie wszelkich spraw, dotyczących elektryczności.

Siedziba Stowarzyszenia znajduje się w Warszawie (ul. Królewska 11), pozatem oddziały stowarzyszenia istnieją w Bydgoszczy, Gdyni, Krakowie, Lwowie, Łodzi, Poznaniu, Radomiu, Sosnowcu (obejmuje całe zagłębie węglowe), Toruniu, Warszawie i Wilnie.

K O M U N I K A T

w sprawie częściowej zmiany podziału sądu grodzkiego w Lublinie na rewiry egzekucyjne.

Prezes sądu okręgowego w Lublinie zmienił częściowo podział m. Lublina i powiatu lubelskiego na rewiry egzekucyjne, a mianowicie: z III rewiru egzekucyjnego sądu grodzkiego w Lublinie przydzielił do I rewiru egzekucyjnego sądu grodzkiego w Lublinie zachodnią część m. Lublina okrażoną ulicami: Rurami Jezuickimi, Lipową, Nieniawską, Lubomelską, Czechowską, Północną do Drobnej i Drobna.

K O M U N I K A T

w sprawie podziału terytorjum sądu grodzkiego w Pabjanicach na rewiry egzekucyjne.

Prezes sądu okręgowego w Łodzi ustalił z dniem 5 stycznia 1932 r. podział terytorjum sądu grodzkiego w Pabjanicach i w Łasku na rewiry egzekucyjne w sposób następujący:

W sądzie grodzkim w Pabjanicach ustanowiono dwa rewiry egzekucyjne z siedzibą komorników w Pabjanicach:

I rewir egzekucyjny obejmuje miasto Pabjanice. Rewir ten powierzono komornikowi Kazimierzowi Garczyńskiemu.

II rewir egzekucyjny obejmuje gminy: Widzew, Górkę Pabjanicką i Dłutów — z okręgu sądu grodzkiego w Pabjanicach oraz gminy: Dobroń, Wodzierady i Lutomiersk — z okręgu sądu grodzkiego w Łasku. Rewir ten powierzono komornikowi Antoniemu Jałowskiemu.

Rewir egzekucyjny sądu grodzkiego w Łasku obejmować będzie m. Łask oraz gminy: Bałucz, Buczek, Łask, Pruszków i Żelów.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 stycznia 1932 r.

RUCH SŁUŻBOWY.

Obwieszczenia o wolnych stanowiskach sędziowskich.

Podania ze zgłoszeniem kandydatury na wolne stanowiska sędziowskie i prokuratorskie, wskazane w obwieszczeniach, umieszczonych poniżej, należy wnosić w trybie, przepisany rozporządzeniami Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 grudnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 935 i 936) w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem z dnia 31 grudnia 1931 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 3, poz. 21) w terminie czternastodniowym od daty niniejszego Dziennika, do prezesa sądu względnie prokuratora, który zarządził obwieszczenie.

Obwieszczenia o wolnych stanowiskach w sądach apelacyjnych, okręgowych i grodzkich.

Wakuje stanowisko sędziego apelacyjnego w Poznaniu.

Prezes sądu apelacyjnego w Poznaniu.

Wakuje stanowisko sędziego okręgowego w Lublinie w wydziale cywilnym.

Prezes sądu okręgowego w Lublinie.

Wakuje stanowisko sędziego okręgowego w Poznaniu.

Prezes sądu okręgowego w Poznaniu.

Wakuje stanowisko sędziego okręgowego w Równem w wydziale I cywilnym.

Prezes sądu okręgowego w Równem.

Wakuje stanowisko sędziego okręgowego w Sosnowcu w wydziale cywilnym.

Prezes sądu okręgowego w Sosnowcu.

Wakuje stanowisko sędziego okręgowego w Stanisławowie.

Prezes sądu okręgowego w Stanisławowie.

Wakuje stanowisko sędziego okręgowego śledczego w Hrubieszowie.

Prezes sądu okręgowego w Zamościu.

Wakuje stanowisko sędziego grodzkiego w Czortkowie.

Prezes sądu okręgowego w Czortkowie.

Wakuje stanowisko sędziego grodzkiego w Gnieźnie.

Stanowisko to przeznaczone jest dla kandydatów, których będzie można wyznaczyć na naczelnika sądu.

Prezes sądu okręgowego w Gnieźnie.

Wakuje stanowisko sędziego grodzkiego w Chełmie.

Stanowisko to przeznaczone jest dla kandydatów, których będzie można wyznaczyć na naczelnika sądu.

Prezes sądu okręgowego w Lublinie.

Wakuje stanowisko sędziego grodzkiego w Kępnie.

Prezes sądu okręgowego w Ostrowie (Pozn.).

Wakuje stanowisko sędziego grodzkiego w Ostrowie (Pozn.).

Stanowisko to przeznaczone jest dla kandydatów, których będzie można wyznaczyć na naczelnika sądu.

Prezes sądu okręgowego w Ostrowie (Pozn.).

Wakuje stanowisko sędziego grodzkiego w Wysokiem-Litewskim w okręgu sądu okręgowego w Pińsku.

Prezes sądu okręgowego w Pińsku.

Wakuje stanowisko sędziego grodzkiego w Boryni.

Prezes sądu okręgowego w Samborze.

Wakuje stanowisko sędziego grodzkiego w Gdyni.

Prezes sądu okręgowego w Starogardzie.

Wakuje stanowisko sędziego grodzkiego w Mikołajowie.

Prezes sądu okręgowego w Stryju.

Wakuje stanowisko sędziego grodzkiego w Złoczowie.

Prezes sądu okręgowego w Złoczowie.

Zmiany w adwokaturze.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Katowicach.

Wpisani zostali na listę adwokatów:

Antoni Klejnot, z miejscem zamieszkania w Królewskiej Hucie.
Dr. Antoni Horawa, z miejscem zamieszkania w Katowicach.

Przeniósł swe miejsce zamieszkania:

Adwokat Ludwik Kozłowski, z Wodzisławia do Tarnowskich Gór.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie.

Wpisani zostali na listę adwokatów.

Dr. Eljasz Lehr, z dniem 16 stycznia 1932 r., z siedzibą w Krakowie.
Dr. Bernard Pleszewski, z dniem 29 stycznia 1932 r., z siedzibą w Krakowie.
Dr. Leon Kohn, z dniem 29 stycznia 1932 r., z siedzibą w Krakowie.
Dr. Józef Augustynek, z dniem 29 stycznia 1932 r., z siedzibą w Krakowie.
Jan Groch, em. sędzia apelacyjny w Toruniu, z dniem 15 stycznia 1932 r., z siedzibą w Dębicy.

Przesiedlił się:

Karol Kostka, w Szczakowej w dniu 1 grudnia 1931 r., z Szczakowej do Krakowa.

Zmarł:

Dr. Jan Dąbrowski adwokat w Wojniczu, dnia 30 listopada 1931 r., a jego substytutem ustanowiono D-ra Bogumiła Speisera, adwokata w Tarnowie.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Poznaniu.

Wpisani zostali na listę adwokatów:

Kazimierz Kaniewski, z miejscem zamieszkania w Poznaniu.
Witold Łuczyński, z miejscem zamieszkania w Poznaniu.

Skreślony z listy adwokatów:

Adwokat Tadeusz Dzierżyński w Bydgoszczy, wskutek śmierci.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Przemyślu.

Wpisany został na listę adwokatów:

Dr. Henryk Kahane, z siedzibą w Mościskach.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Samborze.

Wpisany został na listę adwokatów:

Kandydat adwokatury Dr. Michał Chajes, z siedzibą w Drohobyczu.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Toruniu.

Wpisani zostali na listę adwokatów:

Bolesław Firyn, z miejscem zamieszkania w Grudziądzu.
Wacław Andrzejewski, z miejscem zamieszkania w Grudziądzu.